

Nr 53.

Ankom till riksdagens kansli den 31 oktober 1946 kl. 2 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

I en den 27 september 1946 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 341, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Häriigenom förordnas, att 16 § förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

16 §.

Nuvarande lydelse:

Då handling, — — — uppvisandet, köpas.

Föreslagen lydelse:

Då handling, — — — uppvisandet, köpas.

Kan det utländska myntslagets värde i svenskt mynt icke beräknas enligt i första stycket angiven grund, bestämmer Konungen huru beräkningen skall ske.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

I 16 § stämpelförordningen stadgas, att då handling, lydande å utländskt myntslag, skall beläggas med stämpel i förhållande till det i handlingen uttryckta värde, det utländska myntslagets värde i svenskt mynt skall beräknas efter den vid tiden för stämpelbeläggningen gällande växelkurs, vartill på den ort, där stämpelbeläggningen sker, eller på närmaste inländska växelplats växlar, utställda i det främmande myntslaget och lydande på betalning vid uppvisandet, köpas.

I en den 2 maj 1946 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *statskontoret* anfört, att svenska tändsticks aktiebolaget i april 1946 hos statskontoret anhållit om upplysning, huruvida stämpelbeläggning enligt stämpelförordningen kunde beträffande en angiven post tyska aktier å nominellt 250 000 riksmark verkställas på basis av kursen 1,685 kronor per 100 riksmark. Enär — fränsett clearingkursen — någon växelkurs icke noterades å tyska riksmark, hade statskontoret hos riksbanken hemställt om ett uttalande rörande den kurs, som kunde läggas till grund för ifrågavarande stämpelbeläggning. Med anledning härav hade riksbanken meddelat, att den sist noterade säljkursen för riksmark förekommit den 18 maj 1945 och varit 168 kronor 50 öre samt att riksbanken saknade möjlighet att angiva någon annan kurs. Riksbanken hade vidare anfört, bland annat, att möjlighet saknades att tillämpa det i stämpelförordningen föreskrivna förfarandet beträffande omräkning till svenskt mynt vad riksmark beträffade, och att en tillfredsställande lösning av frågan om grunderna för stämpelbeläggning i förevarande fall syntes kunna erhållas endast om möjligheter skapades att fastställa omräkningskursen efter skälighetsprövning. Av det anförda framginge enligt statskontorets mening, att någon för tillämpning av 16 § stämpelförordningen gällande växelkurs å tyska riksmark under nuvarande förhållanden icke kunde fastställas. På grund härav hade statskontoret funnit sig icke kunna meddela bolaget sådan upplysning, varom bolaget hemställt. Då det emellertid syntes ofrånkomligt, att frågan om växelkursens fastställande för tyska riksmark vid stämpelbeläggning enligt stämpelförordningen vunno en efter förhållandena anpassad lösning, hade statskontoret velat bringa ärendet till Kungl. Maj:ts kännedom för den författningsreglering, som kunde anses påkallad.

Härefter har *svenska tändsticks aktiebolaget* i en den 29 juni 1946 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift anfört, att det vore för bolaget angeläget att snarast kunna avsluta köpet av ifrågavarande aktiepost. Bolaget övertvägde därför att genomföra transaktionen och därvid till grund för beräkningen av stämpelavgiften lägga den kurs, som av finansdepartementet utsedda sakkunniga i samråd med svenska fondhandlareföreningen föreslagit i fråga om värdesättning per ultimo december 1945 av vissa utländska värdepapper och tillgodohavanden, nämligen 1 procent av den sist noterade säljkursen för riksmark, som utgjorde 168 kronor 50 öre för 100 riksmark. Stämpelavgift skulle sålunda komma att uträknas på basis av 100 riksmark = 1,685 kronor. För den händelse eventuella kompletterande bestämmelser

till stämpelförordningen skulle komma att medföra, att stämpelavgiften skulle beräknas efter en högre kurs än den nyssnämnda skulle bolaget där-
efter komplettera stämpelbeläggningen med det felande beloppet. Bolaget
vore även berett att ställa erforderlig säkerhet, t. ex. bankgaranti, för fullgö-
randet av den ytterligare stämpelskyldighet, som sålunda kunde komma att
åvila bolaget. Innan bolaget emellertid skrede till transaktionens genomfö-
rande och erläggandet av stämpelbeloppet, uträknat på nu angivet sätt, an-
hölle bolaget om Kungl. Maj:ts meddelande, huruvida nämnda förfaringssätt
kunde godkännas ävensom om den säkerhet, som bolaget eventuellt hade att
ställa.

Justitiekanslersämbetet, som, efter remiss, avgivit utlåtande i ärendet, har
hemställt, att framställningen icke måtte föranleda annan Kungl. Maj:ts åt-
gård än att avskrift av ämbetets utlåtande överlämnades till bolaget. I utlå-
tandet framhåller ämbetet bl a., att det sakligt sett förefölle ej vara något
att erinra mot att i avbidan på författningsändring stämpelbeläggning skedde
efter den i bolagets ansökan angivna kursen under förutsättning att erfor-
derlig säkerhet ställdes för fullgörande av den ytterligare stämpelskyldighet,
som kunde komma att åvila bolaget.

Sedermera har bolaget i en den 18 september 1946 dagtecknad skrift med-
delat, att bolaget den 14 i samma månad genomfört ifrågavarande köp av
tyska aktier å nominellt 250 000 riksmark — vilken aktiepost utgjordes av
250 aktiebrev å nominellt 1 000 riksmark — och därvid belagt aktierna med
stämpel efter en kurs av 100 riksmark = 1,685 kronor med tillhopa 25 kro-
nor. Bolaget har samtidigt förklarat, att bolaget, så snart avräkningskurs för
riksmark blivit fastställd efter det den ifrågasatta ändringen av stämpelför-
ordningen blivit genomförd, skulle erlägga eventuellt felande stämpel samt
att bolaget vore berett att efter erhållna anvisningar från Kungl. Maj:t ställa
bankgaranti för skillnaden mellan det erlagda stämpelbeloppet och veder-
börlig stämpel, beräknad efter avräkningskursen 100 riksmark = 168 kro-
nor 50 öre.

Till stöd för det i den föreliggande propositionen framlagda förslaget har
departementschefen anfört följande:

»Såsom statskontoret och justitiekanslersämbetet ifrågasatt torde stämpel-
förordningen böra kompletteras med en föreskrift om beräkningen i stäm-
pelhänseende av värdet i svenskt mynt av sådant utländskt myntslag, för
vilket någon växelkurs icke noteras. Någon allmängiltig regel för en dylik
beräkning torde emellertid — med hänsyn till de skiftande förhållanden,
varom här kan vara fråga — svårigen kunna uppställas utan torde beräk-
ningen böra ske enligt den omräkningskurs, som med hänsyn till omstän-
digheterna synes skälig. Det torde sålunda lämpligen böra ankomma på
Kungl. Maj:t att, på ansökan av den för stämpelbeläggningen i visst fall an-
svarige eller då anledning därtill eljest förekommer, bestämma huru beräk-
ningen skall ske. En bestämmelse härom bör införas i 16 § stämpelförord-
ningen.»

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa, Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 341, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Stockholm den 31 oktober 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkandet nr 52.
